

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“

виносить: в Австрії:
за цілій рік . . . . . 24 К
за пів року . . . . . 12 К
за чверть року . . . . . 6 К
на місяць . . . . . 2 К

За границею:

на цілій рік: зі щоденною висилкою 7 долярів або 14 рублів; з висилкою двічі в тижні 6 долярів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 долярів або 10 руб. Поодиноке число по 10 сотників.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

Християнсько-сусільний дневник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Європейські держави про почин гр. Берхтольда.

(Δ) Почин нашого міністра загран. справ гр. Берхтольда принято заграницю велими привізно. Дневникаство всієї Європи, окрім деяких неправильних політиків розпути, висловилося не тілько похвально про предлогу гр. Берхтольда, але й віднеслося до сего з повним довір'ем. Що деякі білгородські часописи не згоджуються з почином нашої монархії, не треба сим журити ся. Се зовсім зрозуміло, що політичні круги в Сербії роздратовані, бо предлога гр. Берхтольда розвіяли перед часом їх съмливі надії. Також менше або більше роздратовані голоси деяких молодотурецьких часописів не мають значення. Молодотурки вигривають останні свої карти і хотять вмовити в прилюдні круги Туреччини, що за нового правительства починається знов умішування Європи у внутрішні турецькі справи, що за їх влади було устало.

Італія й Німеччина одобрили почин гр. Берхтольда в сій хвилі, а кабінети обидвох союзників нашої монархії переслали вже урядово свою згоду на почин гр. Берхтольда. Згодила ся на се також Росія, про которую спершу писали, що предлога гр. Берхтольда викликала там невдоволені, бо побоювалися ослаблення впливу Росії на Балкані. Становище Росії в міrodатне для Австрії тим більше, що заставлене сего становища послідувало після попереднього порозуміння з Лондоном і Парижем, французьке і англійське дневникаство держало ся спершу на вижиданні становищі, але тепер також промовляє за предлогом гр. Берхтольда. „Temps“ бачить в ній одинокий спосіб виходу з теперішніх трудностей, а лондонський „Times“ звіщає навіть, що лорд Грен буде вдачний

гр. Берхтольдові і щасливий, наколи буде міг дійти до обміну поглядів про положення балканських провінцій Туреччини.

Неоден раз вказували ми на потребу якогось почину до вияснення положення на Балкані, а так само вказували ми ненасильно конечність втихомирення і вдоволення балканських народів. Зараз після вибуху албанської ворохобні вказали ми на конечність зміни системи в поступованию з албанськими племенами і домагалися, щоби міродатні чинники зарадили небезпечноному положенню в тих сторонах і обезпечили інтереси Австро-Угорщини. Вплив Англії зростав з упадком молодотурків з кожним днем і загрожував підпорванем впливу нашої монархії в Царгороді. Росія, Франція і Англія захопили були там сучасне положення в свої руки.

Поин гр. Берхтольда загородив над Босфором дорогу навзводам згаданих держав. Балканське питання є питанням європейським, в его розвязці повинна мати участь вся Європа. Коли би одна лише або друга держава до того забрала ся, то се викликало би тілько завидливість і ще більшу грозу війни. Поин гр. Берхтольда має передовсім уже практичний успіх: тридіржавний Союз, отже Австро-Угорщина, Німеччина й Італія з одного боку, а тридіржавне порозуміння, себто Росія, Франція і Англія з другого заявили свою згоду що до конечності порозуміння в балканській справі. Вже само призначене потребує після попереднього порозуміння з Лондоном і Парижем, французьке і англійське дневникаство держало ся спершу на вижиданні становищі, але тепер також промовляє за предлогом гр. Берхтольда. „Temps“ бачить в ній одинокий спосіб виходу з теперішніх трудностей, а лондонський „Times“ звіщає навіть, що лорд Грен буде вдачний

гр. Берхтольда має сю добру сто- рону і запевняє успіх ідеї нашого міністра загорянських справ для того, бо не має ціхів вмішування у внутрішні справи Туреччини. За Абдуль-Гаміда політика вмішування у внутрішні справи Туреччини викликувала нечувані заворушення і стала тепер двоєсичним мечем. Ся політика вмішування у внутрішні справи була ще можлива в Туреччині за часів абсолютних, однак в розбудженні конституційного духа між народами Османської держави не може мати місця.

Гр. Берхтольд своїм почином не тілько не паршив самолюбства Туреччини, але й відповів потребам і домаганням Європи. Оповіщення се предлоги появлюються ся дуже щасливо в саму пору. Але й на іншій області, іменно психохологічній сама гадка обміні поглядів показала ся велими влучною. В хвилі, коли Європа з тривожними почуваннями споглядала на Балкан і вижидала жадібно закінчення грізної ворохобні, в Царгороді не уявляли собі важного положення і проганова но найліпшу пору. У внутрішній Туреччині не переворяється ненастани пересилена, а Європа не може вже дальше вижидати, бо кождий день невихідніваний є злочином в огляді на загрожений європейський мир. Предлога гр. Берхтольда дає європейським кабінетам нагоду заняти ся іншими справами і довести до постанов, котрі би раз на все запобігли поїзді на Балкані.

Поин гр. Берхтольда доведе без сумніву до успіху, наколи інші держави возьмуть в нім участь без користюбності і обезпечить на все сьвітовий мир.

Се була крайна пора, бо дальша проволовка або найдрібніша ріжниця можуть довести до послідовності грізних для всієї Європи. Тепер крайна пора, щоби європейські

держави свою заяву миролюбності здійснили практично. Гр. Берхтольд вказав їм до сего дорого!

Др. Олександр Кулаковський.

Письмо з Маріїнські Лазень

(в Марієнбаді).

(Дальше).

III.

Величавий „Kurgan“ містить стрійно уладжені та украшені салі, реставраційну, концертну чи балеву, де дівчі в тижні ві второк і суботу відбуваються ревючи з томболею та всілякі концерти і балі. (Тепер концерт тури підіймає Равель Кочальський). В тім домі, а радше палаті, уладжені окремі салі для панів (товариска й читальня), а на 1. поверсі находити ся величезна загальна читальня з безліччю часописів і журналів в всіх мовах світу, а друга одвітно уладжена салі на конференції та переписку. Вступ до сих теремів платний окремо, бо місто посідає в міській радниці (Stadthaus) другу добре вивінану прилюдну читальню. (Дописець „Руслан“ одержав від управи „Kurgan-s-a“ почетну карту вільного вступу).

Тут на жаль треба замітити, що попри много московських і польських часописів не видно на столах ні однієї української часописів, хоч наших кураційних гостей також чимало, навіть і з кругів високих достойників та видатних личностей, от як пр. Ексц. перемиський Владика Константин Чехович, що рік в рік сюди прибуває. (По 4 недільнім побуті вже відіхав 5. с. м.). Тепер пробуває тут наш делегат Никола Ва-

Аркадій Аверченко.

Вакаційний театр

(Конець).

Дванайцята година.
Тому, що заповіджено продаж білетів наперед, касієр вже на місці. До осьмії години раніша продаж дала ось такий вислід: якася бабуся попросила білету в 10. ряді, а довідавши ся, що коштує 60 копійок, обидала ся і вийшла; за нею прийшов грубий батько родини і зробив касієрові заманчиву пропозицію, продати сім білетів гуртом, за що ждав сорок процент рабату; діставши відповінну відповідь зробив місце жвавій паночці, котра напрасно ждала від касієра:

— Переїзнати сестрам Дубініним, коли приїдуть, що Іван Алексієвич завтра не приїде... так таки сказати: завтра не приїде!

Тим упередна продажа і покінчила ся.

Касієр дрімає, приглядаючи ся зі скучи до лица червоного здоровенького паробка, котрого поставлено коло касієвскої будки, що регулював напір товти.

А що товти нема, так він регулює напір комарів, бачи себе з лоском по лінії режисера:

ци, ши і інших частях свого виплеканого тіла.

Скучно. Горячо.

Коло осьмії починає сходити ся публіка.

Роздає ся дзвінок, ще і ще. Почувши три дзвінки, публіка стрімголов летить, щоб заняти місця і потім майже годину сидить перед спущеною занавісою.

— Час починати! Тричі дзвонено!

Потім публіка довідує ся від одного зі знакомих із артистичним съвітом, що задзвонив через похибку якийсь хлопчина, знявшись десь в кутику дзвінок — але та вість єї не може вдоволити.

— Час! Часочек!

Здавна дожидана хвиля... Піднимають куртину!

Перед публікою чорна безоднія неосвіченої сцени, і звідси чути незвісно чий голос:

— Те ярке, сонячне промінє, що вливає

ся в кімнату пригадув мені молодість...

— Нічого не бачу — розлягає ся я-

кийсь щирий голос з публіки.

Користаючи з темряви, голос, що згадував свою молодість, шепче ізза кулісів до

— Рампа не освічена! Забули засьвіти лямпи.

В п'ять хвилин пізніше, парубок, що відгризає раніше ролю „здержаного напір публіки“, перелазить через барієру і починає заходити ся коло рампи.. Шукає по кишеньках, перелазить знова через барієру і звертає ся по товариски до гостя в першім ряді.

— Не маєте сірки?

Не має. Шукають в другім і в третьому ряді і остаточно парубок, вдоволений своєю судьбою, в третє перелазить через барієру.

Лямпи горять.

— Тій яркі проміні — говорити герояня — пригадують мені діть...

— Ви вже то говорили — зауважують їй в задніх рядів.

— Тихше!

„Памятаю високий, високий ліс, пташки, котрі...

Спочений, стурбований касієр, входить в товаристві якогось незнаного і тащит з собою, що не розікрай, решту білетів і в коробці від ладунків грошей. Звертає ся до пана в першім ряді і питає:

— Не має у вас змінити 25 рублів. Купують білет, треба їм здати.

Хтось міняє. Зразу числити гроши міня-

ючий, опісля касієр, потім пан, що купив білет. Касієрові бракує 30 копійок; той що міняє, не вірить, що 25 рублівка була правдива, пан, що купив білет, розсипує дрібні і цілій перший ряд, разом з частиною другого пільно шукає.

Увага останньої публіки прикована до трох осіб, що попали в запутану грошеву комбінацію. Артисти тимчасом ходять терпеливо, а герояня навіть „граб“, в уданою цікавою дівлячись у вікно з крапленого по-лотна.

Гроші зібрані перечислені, а їх властитель вічливо повертає ся до сцени.

— Простите панство! Можете грати.

— „Отсе ярке промінє... — зриває собі груди суплер.

— Отсе ярке промінє — повторює за ним герояня.

Входить „живнерадостний“ літник і здивовано глядає на сцену кличе:

— Петка! Ти! Я тебе зараз пізнат!

— Він самий — відповідає комік.

— Тільки ти не перешкоджай мені, бо граю.

— Добре, грай! А по представленню, чи можна зайти до тебе в гардеробу?

— Приходи!

— Отсе ярке сонячне промінє...

Маю честь повідомити П. Т. Публіку, я переніс з ул. Баторого до льоکалю

при ул. Зіморовича ч. I (ріг ул. Академічної)

з поважанем ФРАНЦ ІХНЬОВСКИЙ.

торговлю вудженини

433(1

силько, якого як раз сими днями стрілив я на кольонаді. Зачував ся час до часу і більше наших називись, але наші земляки — на жаль — за мало гуртують ся разом, пропускаючи на чужині, йдуть на розсипки кождий окремо, а така розвітч щодні загальному ділу, бо чужинці не числять ся з нашими вимогами і потребами, а бодай менше, як з іншими, що більше гуртують ся, свого жадають і свою мовою гуртками маніфестують ся. З непотрібної чесності не жадають наші люди своїх часописій, хоч і приспорюють дохід чужим підприємствам, тому їх не видко тут нігде наших, навіть найбільше розвідників у нас дневників. А то лише жадати їх жадати, послідовно, все і всюди, в кождім вселюднім локалі, по дотичних скленах своєї преси, так як се роблять інші; а вже наші сусіди-Поляки, то їх остантійно допоминають ся своїх дневників, ба й дорожніх ілюстрованих видань. Тим тільки доводять до того, що їх часописи всюди повно, навіть і зовсім маловартих.

Але у нас на тій точці похвальна система. От раз якось стрілив я колишнього товариша-Поляка, адвоката у Львові, д-ра В. Гуторяча, зайшли ми в ресторан, а мій товариш тільки замовив свій, так і зараз веліть подати собі польські дневники. Сейчас подали єму любеньке „Słowo polskie“, коли ж навідворот пішов я его слідом і вжадав української часописи, — скленик, чи — як звичайно у нас кажуть — кельнер випляяв на мене з подиву банки, бо сего ніхто тут не жадав. Се наша власна провіва. Самі тільки зробили в тім лад на наш питомий хосен. Але виступаюмо на чужині більше як нація, що за свій гріх і чогось свого жадає, гуртуємося більше в українські кружки, хоч і хвилеві твориства, як се помітно у інших, не міняємо земляка з несміливості чи в якихсь партійних чи фракційних оглядів, — тоді попри інші нації вшанують чужинці і нас, загомонить і напе слово більше на прилюдних місцях чужини, а і всякі підприємства числити муться і з нашими духовими потребами та вимогами. Але ті вимоги мусять бути голосніші, частіші, а наконець і настійчиві аж до повного успіха. Так я роблю сам і раджу робити й другим.

Два роки тому в Опатії (Абадії), пропускаючи в дружиною, утворили ми собі з пов. родиною о. рада. Федусевичі зі Львова велими мілії і до нині нам незабутній український кружок з 7—8 осіб і при розривках не забули ми їх на народне діло. В куратійнім домі вжадали ми від дотичної комісії письменно українських часописій і тому нашому гуртовому жаданю вволили. Навпаки бачив я там навіть визначних Русинів, що від нас бо-

— „Bis!!“ — мов вистріл розлягає ся зі сторони експансивної галерії.

Так весело і „ріжнообразно“ минає представлення.

В третім акті живий ліс викликує захват публіки, та коли одно дерево, не видережши напору „першого любовника“, паде на публіку — повстас метушая... Любовник і комік перескають через барієру, забирають назад своє дерево а побачивши своїх знакомих мимоходом здоровлять ся:

— Здорові були, Марія Евграфівна.

— Неважек се ти, Федя? Прямо не пізнала би тебе.

— А Ваську пізнати? Він грав старого банкера.

Рецензент в кутику пише:

„Представлене гарно вдало ся. Всі аматори були на своїх місцях...“

Аматори тимчасом сідають на порожні місця в другім ряді і поки столяр прибирає ново відріване дерево — починають дружний розговір з сусідами, свободно розкриваючи перед ними тайни святого мистецтва Мельпомени.

Переклав

Філь.

кували, а радше увязували ся Польонії та польським розговором робили також вражені Поляків. Купували „Gazet-y Narodow-y“ чи іншу і з нею променували поперед граючої капелі. З таких війських познак уважають їх чужинці також Поляками, бож чим може бути слідне їх українство?... Тому, любі земляки, поступаймо зовсім інакше, прямо противно, як поступали на тих точках досі.

(Конець буде).

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і придбувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

В справі письма Президії ц. к. Висшого Суду краєвого у Львові до Епископських Ординаріятів.

(Конець).

Не диво, що богатої священиків відтягає ся від суду взагалі, а ще лише точно викази умерших і то без відповіді навіть на всі питання, бо і то готово бути карним, якби було схиблене в дечім.

Коли Президія висшого ц. к. Суду у Львові має відвагу жалувати ся на нас священиків за те, що ми лиши з доброю волею для загального добра єсмо обов'язані виконувати і ніякого примусового обов'язку в совісті не маємо, бож не є то навіть радою евангельською або гуманітарною акцією, то скількох більшими священиками маємо рацию жалувати ся за нашу працю безінтересову і перед нашою Властию і перед Президією висш. ц. к. Суду за упреки нераз нам зділані, як раз від тих ц. к. судів повітових, котрі президії на нас скаржать ся. І питаю ся, за що они нас бути? Коли они судять після §§ то пощо нас потребують, нас питають о раду і на нас скаржать ся? Може би ми одні без других обійшли ся? Се здає ся було би найліпше! Тож гадаю, що ціле духовенство, коли би так одводушно на жаданіє судів, в справі свідоцтв моральности і інших обясень з відмікою витягів метрикальних відповіді словом ляконічним: „певідомо“, отсє був найкрасіший протест проти денацизації нас, що ми не робимо там, де не єсмо обов'язані, навіть морально. Бож сі справи до нас не належать із наведених причин. Мають цивільні власти свої органи безпечності, нехай через них полагоджують свої справи. Нас там непотрібно, они і так мало із нашими письмами числять ся, мають §§, нехай після них собі радять. От то і наше бажання і наша скарга аби здорові судіть, як знаєте. Миж зі своєї сторони повинні зазначити наше покликане, забезпечити ся, щоб не були ми лише „матрікельфірерами“ і на закликане служили „панам“ із міста, та вікінги за наше добре серце відбирали ще наруги і то навіть від людей і інституцій, від котрих в місцях незалежні. У нас є роботи на всі боки. Що днини майже надходять урядові річи як не від староства то із суду, як не від шпиталю то від уряду громадського, дехто вирве ся, жадає урядової метрики, то знов потвердження, та Бог зна чого. Готові дальше всі адвокати, нотарі, податкові уряди і т. д. присилати нам свої приватні справи до полагоди і ми готові зійти дійсно на „матрікельфірерів“. Колаж жадають від нас сьвітські власти праці понад наш обов'язок, нехай же нас принайменше шанують і нехай нас не оклеветують перед нашими духовними властями, що ми нічого не робим. Ми хочемо робити і будемо робити, але тоді, як і наші оправдані бажання будуть сповнені, як нас будуть трактувати не як приватні лица, але як дійсні уряди і коли ми за безінтересовні наші труди не будемо до того ще тягані і карані. В сьвіті є засада, що оден уряд криє другий. За се в наших відносинах є таке, що уряд парохіяльний перетягує ся всячими справами а конто добродійності для загальногодобра. Вимагає ся від него не праці вже

а нераз пожертвовані. А на кінці в заплату дістане ся священикові від ц. к. уряду почесне в роді гривні або кримінальних краток.

При таких обставинах гадаю, що ми священики повинні проти того запротестувати. В дальшій мірі в разі, коли відносини наші до власті не змінятися, обмежити співділане наше ad minimum і лише до того, що в конечніх на підставі загальних законів державних а решту роботи полищти органам цивільних властей. Нехай они трохи спробують самі щастя того а небавом переконаються, що в богатох справах співділане урядів парохіяльних є необхідне. Тоді будуть они нас і шанувати і цінити і не будуть писати: „взвивав ся“ і т. д. та нас легковажити. Се ми повинні всі зробити як найскорше.

Коли би хто з Ви. читачів мав які дані з боку більше практичного і документами хотів сі і подібні справи висвітлити, а гадаю, що чимало є різних случаїв в памяті і в письмі в руках наших оо. духовних, то добре було б оголосити їх в часописі, щоби ніхто не гадав, що дійсно наше неробство чи не здarnість до всякої гуманної акції подиктували мені отсю досить, але щоб і цивільні власти могли спізнати, що не досить є нас оскаржувати, але треба вам розвязати руки і там де треба помогти. Якож то поміч цивільних властей в справах моральности парохія? Послухаймо: Приміром дехто жив в громаді в дікім супружу, в діти, в загальна соблазн, гріх, кара Божа. Та до той справи немає власти ані суд, ані староство, бо свобода особиста навіть публичного грішника осліпляє всіх. А здо росте без кінця і нема на се ради. В суді, п. судія мовить, як хочеш ти і ти так жи! зн. „за віру“ а староство радить, як чужоложники суть чужі, постарати ся, щоби уряд громадський їх вигнав з села, а то радить священикові. То пр. що коні стоять на дорозі без надзору, або що якась там корова ще не відергавши означену кварантанну була продана без пашпорту на друге село, або що пр. пси не винані на ланцухи, або що пр. дерево лежить на дорозі, або що безорога ходила по улиці, або що немає „кульчиків“ на уху і т. д. в справу важнішою як то, що люди живуть на соблазн в дікім супружу навіть без цивільного слобу (?) і то нераз смаркачі 16—20 літні, або і старцуви, що покинули жену і дітей і ті коротають свій вік?

Або повисли благі річи суть важніші, як то, що корчми суть місцями розпусти, руїни майна, здоровля і житя щасливого в родині і стоять отворені навіть в недлі і съвята під час богослужін? Або тілік майже пропини суть важніші, як то, що в деяких окопицях в рускі съвята відбувають ся ярмарки? А наші власти від того відвertaють ся і не хотять навіть слухати о скаргах і протестах, бо мовляв, не мають на се §§. Не говорю вже о злочинні і розбійничій роботі зіспущих одиниць по громадах в роді всяких зрадників народних, ошуканців, „редакторів“, письмаків, мальярів, книгарів, товаристів і т. д., а дальше різних надужити виборчих, війтів, радників і т. д. На все те нема ніяких §§, а коли они є, то їх відомих нам справах спрітно обмінає ся і толкує ся так, що дійсно виходить приповідка на правду — параграф має два кінці: одним бе, а другим гладить.

Не вже то цивільні власти ніяким способом не годні помагати духовенству в справах віра і моральности громадян? Так вже дійшло до того, що на все в §§, лишені в справах моральности, що в основу усого ладу в суспільноти нема їх? Оно і сумно і жалко! Я гадаю, що перш усого треба усунути причину, а тоді і Ради сиротинські не будуть актуальні так, як они є днес. Бо хтож то властиво в ті сироти, котрими має ся занимати сирітська рада? Се звичайно illegitimi thorii нащадки розпусти, на котрі нема §§, нащадки нещасні батьків пияків, марнотравниців і т. д. Треба вперед утворити §§, щоби не дати розвивати ся гріхам, бо саме слово в церкві без евентуального поперта §§, се горох об стіну. І стілько тому між людьми лиха, що на проступки, які повинні бути передовсім карані, нема §§, а коли они є, то так покручені, що кінці їх годі найти. Не дивно проте, що

зло росте в безконечність, а власти не годні собі дати ради і шукати помочі у духовних, котрим вперед звязали і руки і ноги і ограничили ділан їх та вплив до нулі. Питаю ся, яку власті має нині священик в громаді? Крім чисто духовної, зрештою ніяку. Звичайний собі поліцай сільський, не говорячи вже о жандармі, має стократ більшу власті чим священик. Того послідного на всі боки уміють кождий самі щастя того а небавом переконаються, що в богатох справах співділане урядів цивільних властей є необхідне. Тоді будуть они нас і шанувати і цінити і не будуть писати: „взвивав ся“ і т. д. та нас легковажити. Се ми повинні всі зробити як найскорше.

Отсе та одна лише капля із нашого гіркого моря, що затроює усій гаразд житів, се одна лише сторона того бліскотливого медалю поступово-ліберального, що хоче застутити правдивий скарб, уміщений в душі кожного чоловіка. Тож не дивуйте ся моїм жаліям і вибачте Ви. панове, що хоч неправник осміляється до Вас всіх і висих і визнані рангою, досьвідом і знанем, я мізерний раб Божий, сільський священик, отсюо дорогою і в той спосіб відозвати ся, тай хоч молодий не молодий, але і не старий, а віруючий християн може в імені соток і тисячів собратів просити о поперте для ширеня Царства Христового. Словните Ви наше прохане, з цілої душі попремо ми Ваші бажання; звінчуете Ви наші слушні і конечні справи духовні, помінемо і ми і Вам. Гадаю однак, що від нині готова бути Ваша і наша спільна акція без облуди і нехтования слушного щастя суспільності. Лише спільними силами дійдемо до конечної цілі ущасливлення людей в Христовій Царстві!

o. I. Kl.

Політичний огляд.

Заграниця.

Задирка Туреччини з Чорногорою. „Süd-slavische Korrespondenz“ одержала з Цетинії з поінформованого жерела вість, що король Микола має віневні, що король Чорногора не думає про якінебудь зачинні наміри, а заняла лише оборонне становище супроти граничних непорозумінь. Чорногора не думає(?) про який небудь замах на Туреччину, але домагається управильнення границі.

В Альбанії. Після інформацій „Localanzeiger-a“ ворохобний рух в південній Альбанії не втихає. Клич відзискання независимості Альбанії приєднує собі що раз більше приклонників.

Ізза маневрів над границею. В Царгороді рознесла ся вість, немов би наша держава громадила над чорногорською границею біля Кальбуєво війско в якихсь неприязніх цілях. „N. fr. Presse“ завважує, що маневри 15. і 16. корпусу під комендантою інспектора армії, ген. Потьорка відбувають ся фактично біля чорногорсько-сербської границі. Програму цих маневрів усталено вже перед 3 місяцями, тому в факті відбування вправ не можна доглянути ніякої звязки з задиркою Туреччини з Чорногорою.

Перед заключенням міжнародного договору. Агенція Стефанія доносила таку депешу з Царгороду: З добре поінформованого жерела заявляють, що вість, немов би Тевфік баша одержав почеюнє

платі відшкодування, однак тепер мусить бути узгляднені високі кошти воєнні, які Італія понесла. Справа Егейських островів буде трудна до розвязання, в кождім однак случаю мирові дипломатичні засоби будуть корисні.

„Daily Telegraph“ стверджує, що італійському правительству о многобільше залежить на заключенню мирного договору, чим Туреччині.

Піонакаре приняв вчера поповнені турецького амбасадора, а опісля італійського.

О Егейських островах. Нині вийдеть депутатська засідання Егейських островів, занятих Італією, до Риму, щоби зажадати вияснення про дальшу судьбу цих островів. Відпоручники передадуть в руки міністра заграничних справ Сан Джюліана меморіал з домаганнями населенців острова; одним з важливіших є домагання, щоби острови нікі не вернули знова під турецьке панування. Яканебудь буде відповідь італійського правительства, депутатська засідання також до інших столиць Європи.

Галичині є тільки православних приходств, скілько є для них съвящеників».

Цікава річ тепер, що Общество св. І. Златоустого скаже про ті плоди, які видає посів московофільський на Лемківщині.

Українське Закопане. Під таким наголовком пише „Wiek Nowy“ з дня 21. с. м. ось що: Мілю за Жабем в принадливій долині Чемероша положене село Криворівню, можна би назвати українським Закопанем. Потім, як до Закопаного зіздити ся від давна жильці всіх дільниць Речисполітої, так до Криворівні починають зіздити ся на літо Українці з властивої України, стрічаючи ся з галицькими і буковинськими Українцями. Криворівня не є віякою кліматичною станцією, дістати ся до неї досить трудно, бо з Ворохти треба іхати до неї фірою сім миль в часі дощів дуже грязкою дорогою, на якій колеса стрягнуть по осі, мясо можна дістати аж в Жабю, а однак на літо зіздити ся ту найважливіші личності з умового съвіта України.

І так з поміж галицьких Русинів приїдуть ту від літ Іван Франко і основник української народної демократії, професор університету, родом з російської України Михайло Грушевський, котрий побудував ту собі вільно, дальше визначний український етнограф Гнатюк, літератор і директор приватної рускої гімназії в Городенці А Крушельницький, вікінди поет і перевідчик багатьох творів з польської мови на українську і з української на польську Твердохліб. З властивої України приїхав сего року до Криворівні, подібно як і в попереднім, оден з найвизначніших українських новелістів, Коцюбинський, котрого том новель п. н. „В путах шайтані“ появився перед кількома роками і в польській мові. Коцюбинський менш якості постійно в Харкові, був урядником в департаменті рільництва, покинув однак правительству службу — бо Тов-о Шевченка надало ему постійну стипенію в квоті 2.000 карб. річно — щоби посвятити ся виключно літературі.

З Києва приїхав сюди найвизначніший побіч Філянського поет молодої України, підписану членом „Олесь“ Олександер Кандиба, нині редактор літературної частини в „Літературно-науковім Вістнику“, котрий зване поета лулич з фахом ветеринара київської міської різниці. Крім сего з властивої України приїхав до Криворівні літератор Могилянський і кілька осіб з інтелігенції по 10 К на мешкане.

Комітет замовив надзвичайний поїзд, який вийде дні 10. вересня перед вечором зі Львова. Годину вийду подастя ся в найближчих дніях. Білети їзди можна буде купувати просто до Відня на кождій станиці державних залізниць за оканенем легітимації по знижені цін. Знижена ціна їзди буде так особовими, як і поспішними поїздами в I, II, III. кл. і то від дні 5. до 22. вересня. Надіята ся треба, що загал учасників Русинів буде іхати тим надзвичайним особовим поїздом, який львівський комітет замовив на 10. вересня. Знижена ціна їзди III. кл. особового поїзду зі Львова до Відня і назад виносить разом 23 К 20 с. себто 50%, така сама 50% знижка є в III. кл. поспішного поїзду.

Офіцери на Евхаристийному конгресі. Президія осереднього комітету Евхаристийного конгресу внесла до міністерства війни просбу, щоби запрошено офіційский корпус австро-угорської армії до співучасти. Міністерство війни зарядило, щоби тим офіціям, які вибираються на Евхаристийний конгрес, дати шестидневну відпустку. Віденська команда одержала приказ, щоби приготовила нічліг для офіційних учасників конгресу, в державних будинках.

Злякались плодів своєї роботи. „Общество св. Іоанна Златоустого“ у Львові виславо до англійської часописи „Times“ відповідь на відомі загальні клевети гр. Бобрінського про реалітії переслідування в Галичині, оповіщені в згаданім днівнику дні 10. цвітня. В сій відповіді сказано ось що:

„Заява гр. Бобрінського, що всі православні съвященики в Галичині сидять у вязницях, відноситься ся лише до двох личностей, котрих увязнене не має ніякої звязки з релігією. Дальші єго виводи, що тисячі і тисячі людей, а навіть цілі громади покидають увію і що цілі області переходять на православ'я, треба обмежити в дійсності до чотирох місцевин, в котрих певна частина населенів, не всі, перейшли на православ'я, але більшість їх готова вернути до унії, бо пізнали, що заманили їх зручні агітатори. З того видно, яку вартість мають виводи гр. Бобрінського, що в

сковске пленя і... „Руслан“. „Етот органъ — скажить ся „Прикарпатская Русь“ — указываетъ вѣбъмъ дорогу“, якою йде русофільство.. „Етотъ органъ — настоѧщее солице лики (!!) и клеветы (!!), изъ неизсякаемага источника котораго почерывають жизнедательную силу всѣ кружація вокругъ него польскія и мазепинскія планеты. Духовной пишетъ этого солнца насыщаются всѣ польскія и мазепинскія газеты, лучами этого источника питаетъ все общественное мнѣніе Польши и мазепинской Украины“ і т. д.

Вилавши нас в такий спосіб, звертає ся „Прикарпатская Русь“ до нас з візванем, щоби ми навели документи в підписами до нашої статї про російські пособія на галиції русофільські бурсі бінакше, поки сего не зробимо, буде нас бувший віденьський Січовик, а тепер „місяць“ в „Прикарпатській Русі“ уважати „бандитами пера і провокаторами“. О бінакше „Прикарпатській Русі“ зробити сю проємність в слушнім часі, щоби показати, що наші інформації були як найвірніші, радимо господини Лисому, бувшому Січовикові, щоби не прикладав ся таким незнайком, а коли память ему не доиспів, щоби звернувся за сими інформаціями до управи русофільських бурс. Найвність тут ні при чим..

Русофіли при роботі! Довірочні наради русофільської студентської молодежі в окружі Рогатин Станіславів-Калуш-Бучач-Чортків відбудуться в Станіславові в середу 28. серпня в „Русскомъ Клубѣ“ о 1. год. в попілдне. Сеї самої днини відбудеться в Бережници королівській (домена о. Сеніка) основане „Рускої Дружини“.

Наукова подорож по Волині. Асистент краківського університету при катедрі антропології, Франковський, з членом товариства дослідження Волині д. Белонником розпочали наукову подорож по овруцькім, ковельським і східній частині ровенського повіту для дослідує сї місцевості з антропологічного боку. За приміром минулого року Франковський робить на папільніші досліди: міряє черепа, груди, руки, ноги і т. п. Щоби зробити остаточний висновок про місцевий антропологічний тип, доведеться зміряти коло 5 тисяч людей. Селяни часами ставлять ся дуже ворожо до розслідів і зрикають ся „давати мірку“. Торік знайшла ся жінка-лікарка, яка виміряла жінок приборами Франковського, як то селени ремствували: „що се за діла такі, що бабів вже мірють — мабуть, у салдати будуть брати“. Волинське Полісце уявляє з себе єдиний в Европі куток, де тип первісного Словинця — не по розміру, звичайно — заховав ся у всій єго чистоті, через те всюди й приїздять учени з усіх країв для наукових дослідів.

„Батько“ Кирило пере свою честь. За те, що часописи писали про „радикальний“ звод буток д-ра Кирила Трільовського в виді кондесії на зелінницю, мусять тепер процесувати з січовим „батьком“. „Діло“, „Свобода“ „Русське Слово“ стають перед судом і там буде мав нагоду радикальний пророк випрати свою честь, або призначати ся до „Schmerzgeld-u“. Розправа відбудеться у львівським карним суді дні 7. вересня с. р.

Подумай собі, я відгадаю... Такими небилицями годувє своїх читачів братні органі „Галичини“ популярне „Русське Слово“. І сими „чародійними таблицями“, „полними сонниками“ (!!), „альбомомъ новѣйшихъ декадентськихъ (sic!) узоровъ“, „гумові вироби для пановъ и пань, правдиви французи — съ додученемъ интересної брошюри съ фотографією безъ звернення уваги (!!), безъ подання фирмъ і содержанія“ (sic!) годувє ся єго невимагаючий читач. Для прикраски того „гумового“ свинства доданий в „Русск-ім Слов-і“ вірш звісного Вергуня: „За Русь, за Русь — никто не трусъ!“ — хоч сенс стишок глупий як гусь. Перед сим органом, що ширить русофільсько-схізматиції ідеї разом з „гумовими виробами для пановъ и пань“ просимо наших читачів дуже остерігати простолюде, бо ти моральну гніль позумчив сей орган з матеріальною.

Однорічні добровольці на основі нового розпорядку міністра війни мають ставити ся в сім році до презенційної служби дні 10. жовтня.

Огонь. Пишуть нам: Дні 12. с. м. вибух огонь в селі Монастирчанах коло Солотви. На щастя згоріла лише одна хата, бо люди зараз збіглися і огонь загасили. Огонь був підложеній, а підложила его наймичка з мести за те, що господиня єї тої днини вибила за лихий догляд худоби. Наймичку, котра раз утекла до свого села Маняви, спровадже-

но до суду, а по списаню протокола замкнено до арешту.

Подія на російській границі. Звісно, що на границі Галичини зі сторони Росії цвіте пачкарство, особливо кіньми, які крадені в Галичині ідуть за кордон на продаж і на відворот. Обовязком скарбової сторожі є нищити се пачкарство. На тлі тих відносин розіграє ся недавно подія на гостинці межі Сінявою а Ярославом. Іменно повідомлено скарбову сторожу, що від російської границі женуть два сиві коні на торг до Радимна. Станиця вислали двох сторожів і ті уоружені в карабіні, засіли на гостинці, недалеко села Лежахів. Се було вночі з 11. на 12. с. м. Якраз се ночі вертав з Сіняви до Ярослава податковий управитель п. Бачинський. Іхав двома сивими кіньми одного господаря з Ярослава. Сторожа думаючи, що се пачкарі, хотіла задержати подорожників. Коли однак на зазив сторожі віз не задержав ся, почала сторожа стріляти. При другому вистрілі впав оден кінь, а віз вивернув ся. Небавком впав і другий кінь. Коні були вартості 2.000 К. Кажуть, що школу покриє скарб.

Автоматична ручниця. Фабрикат оружя Роберт Шрader в Гетіннді винайшов новий рід оружя. Є се автоматична ручниця для піхоти, яка складає ся з десять частий менше ніж дотеперішня ручниця, уживана в німецькій армії і може дати поверх 50 стрілів на мінуту.

Складане соймів. З Відня доносять: Долішно-австрійський сойм буде скликаний на кільканадцять днів дня 25. вересня.

З Будапешта доносять до Відня, що угорський сойм буде скликаний дні 17. вересня і відбудеться всього 2 засідання. На першім буде відчитане королівське письмо в справі скликання делегацій, а на другому відбудеться вибори до делегацій. На випадок демонстрації зі сторони опозиції Тісса запевнить собі знова поміч поліції.

Третя цукроварня в Галичині. В Кшеславичах під Краковом, власності п. Теодора Цибульського, має станути в найбільшим часі нова третя цукроварня, коштом 5 мільйонів корон. Будова сеї цукроварні зачне ся з днем 1. вересня с. р., а скінчиться в осені 1913 р. Промисловий банк законтрактував вже для сеї цукроварні доставу бураків, іменно скінчиться три тисячі моргів з краківського повіту і скінчиться 1200 моргів в Конгресії.

Сєгорічний урожай збіжжя. Межинародний рільничий інститут в Римі доносять, що після обчислень винесе сєгорічний урожай пшениці 96 прц. минулорічного, за те сєгорічний урожай жита буде більший чим в минулім році і винесе 102.5 прц. минулорічного урожаю. Ячмінь зародив так само як і минулого року, зате урожай вівса винесить 111.5 прц. минулорічного урожаю.

Краківський „Glos Narod-y“ і український університет. Снуочи посмертні рефлексії „oficju pałki hajdamackiej“, себто проф. Віньяржа — заявляє сей, на жаль, католицький орган:

„Smierć prof. Winiarza, tak tragiczna i męczeńska, otwiera bolącą ranę... Chodzi o Lwów, o obronę polskości Lwowa. Nad grobem śp. Winiarza społeczeństwo polskie powiedzieć znowu musi „że uniwersytet ruski we Lwowie stanąć nie może i nie stanie! Wierzymy, że na rodowo uświatomiony i silny Lwów do tego nie dopuści (підчеркнене „Glos-y Nar.“), nie pozwoli zrutenizować rdzennie polskiego miasta, które przetrwało tyle nawał nieprzyjacielskich i którego historia powinna być dumą całej Polski.“

„My w Zachodniej Galicyi musimy, za- miast siły nasze rozdrabniać na walkę partyjną, skupić się do poparcia braci naszych we Lwowie. Bo nasze milczenie dogadzało by tylko rządowi centralnemu, który prze do „zwykliestwa“ (sic!) wzmocnia zbrodniczą politykę Rusinów, widząc w mordach i lunach pożaru fundament do wytworzenia, jak twierdzą Rusini, „międzynarodowej kwestii ruskiej“.

„Nie wolno nam dla chwilowego efektu poświęcać stolicy kraju na rutenizowanie, nie wolno nam niszczyć organizacji naszych, brońiących się mężnie przeciw nawale ruskiej, skierowanej na stolicę kraju, której pomimo poparcia rządu centralnego nie zdobędą.“

„Odpowiedzia godną naszego narodu powinno być: Uniwersytet ruski we Lwowie nie stanie!“

Передвасний вирок!..

Всеполяки горюю. Пражська часопись „Union“ дізнає ся, що всеполяки позвали для

„лѣтъ тысячу бывъ ѣкъ романський, вторую тысячу — германский, а третью тысячу пришла тутъ на съ судьба ужъ привала, ура, нашъ вѣкъ русско-славянскій. Идетъ напѣть вѣкъ любви, д

себе майже всі польські партії в справі піддержки кандидатури д-ра Гломбінського на президента міста Львова при надходячих виборах. Вже ведуться переговори, щоби предсідник Найман відрік своєї кандидатури в користь д-ра Гломбінського. Всеполяки належать ся, що на случай вибору д-ра Гломбінського предсідником міста, у Львові не буде міг стати український університет. (!!!)

— Паніка на відпусті. З Монахова доносять про таку подію: Відпустовій місцевості Марієїв зібралися сюди близько 15.000 паломників. На відпусту прибуло також багато злодіїв, які, щоби улекшити собі житво, викликали в тім великом гурті паніку. Наслідки були страшні. Одна жінка попала в шал і кинула ся під поїзд, силою усуненої з шин, а 50 осіб понесли тяжкі каліцтва. Користаючи з напіки, злочинці урядили собі дійсне житво, перешукуючи кишень паломників.

— Бальонова катастрофа. З Севастополя доносять: Вітер загнав військовий бальон в тренажерами на повне море. Бальон упав відтак на висланий з помочию торпедовець. Поручник Куско упав до моря і утопився, уточнили також і моряки, що його ратували. Інші летуни виратувалися.

— Трагічна смерть. З Раймса доносять: 20-річного угорського мальяра Б. Гампшеля найдено неживого на криші одного поїзда, що йшов з Парижа. Стверджено, що його рану на голові, що походила від удару до моста або стіни тунелю. Найдено прізвісок листа, в якому пише, що позбавлений всяких матеріальних середників, хоче дістати ся пішки до Німеччини. Догадуються, що Г., хоча скоротити собі дорогу, дістав ся на криші вагону зелінчукого поїзда, щоб якось частину дороги перевізти даром і що під час такої подорожі погиб, розбивши собі голову.

— Катастрофа на морі. З Копенгагена доносять, що оподалік берегів Данії затонув норвезький парох „Інда“. Їго залога складала ся з 19 осіб.

— Зелізо дорожіє. З Берліна доносять, що злучені торгові штабові зеліза підвищили їх ціну о 5 марок за тонну.

Оповістки.

— Управа прив. української гімназії в Рогатині повідомляє, що шкільний будинок викінчуся, а через те вписи до гімназії відбудуться 19. і 20. вересня, вступні іспити до I. класу 23. вересня, спільні Богослуження 24. вересня с. р. — Ученики, що призначенні до поправчого іспиту, а хотіли би перейти до іншої гімназії, мають зголосити ся до іспиту 29. серпня с. р., а пропо в часі впису. При тій нагоді пригадує ще раз Управа гімназії, що із за перенесення не буде принятими до гімназії ученики, що не походять з повіту рогатинського, або найближчих сумежних. — M. Галущинський, управитель. (2-3)

— На майдані „Сокола-Батька“ (при ул. Стрийській) уладжує руханкове тов. „Сокол II“ у Львові в неділю дня 25. серпня 1912 фестиваль з вправами. Програма: 1. Вправи вільновруч при музичні виконання дівчатка з Малехова. 2. Вправи хоругвями дівчаток з Малехова. 3. Вправи на коні виконані членами „Сокола II“. 4. Біг до мети членів „Сокола II“ о нагороду. — Фантова лотерея, народні гри і забави, кіш і колесо щастя, обручи, копаний мяч. Вправи зачнуться точно о год. 4-30 по пол. Початок фестивалю о 2. по пол. Музика „Сокола“ з Малехова. Вступ на майдан 40 с., для учеників і військових (рядових) 30 с. Місце на степенів вразі вступу 80 с.

— З української гімназії в Яворові. Вписи учеників до кл. I-V. відбудуться ся дні 30. і 31. серпня с. р. від год. 8-2. в нол. Вступні іспити до класів I. відбудуться ся 1 і 2. вересня с. р. від 10-1. рано і від 3-6. по полуночі. Вступні іспити до кл. II-V. і поправки відбудуться ся дні 3. вересня с. р. від год. 8-1. рано і від 3-6. по полуночі. Рік шкільний зачиняється ся дні 4. вересня с. р. о год. 8. рано богослуженем, на котрім мусять яви-ти ся всі ученики. — Дирекція.

— Позір! Соколи і Січі VIII. області! (повіти: Чортків, Гусятин, Бучач, Заліщики). Січово-сокільський комітет уладжує в неділю дня 1. вересня с. р. сокільсько-січовий здвиг в Копичинцях. Взиваємо всіх сокільсько-січові Товариства, до участі в тім здвигу. Стаги мають виступити в одностроях з пропором. Старшина „Сокола“ VIII області: I. Косак, голова A. Сернечкій, справник.

Телеграми

з дні 24. серпня.

Ішль. (ТКБ). Міністер внутрішніх справ, бар. Гайнольд прибув вчера самоділом з Відня і побуде тут кілька днів.

Віден. (ТКБ). Міністер заграничних справ, гр. Берхтолльд, їде завтра на запрошене румунської королівської пари в товаристві своїх жінок і легаційного радника, гр. Гойоза, до Сінаї і замешкає разом з жінкою і гр. Гойозом в гостині у румунського короля, в замку Пелян.

Вашингтон. Австро-угорський амбасадор Генгельміллер уступив зі свого становища з причини старечого віку.

Будапешт. Юст заявив одному з дневникарів, що опозиція ані на крок не відступить від дотеперішнього становища. Опозиція верне до борби зі всею силою, а правительство мілітіє ся, коли думає, що положене в осені попішить ся. Опозиційне становище буде уладжувати в осені народні збори, звернені проти правительства.

Берлін. Після вісті з Парижа, частину дневникарства старає ся викликати для предлогу гр. Берхтолльда неприхильний настрій. Ті часописи подають, що також в Римі і Петербурзі сей настрій не є добрий. Ті вісти треба долучити до вчерашнього послухання німецького амбасадора у царя. На послуханю обговорювали невтралність Німеччини і Австро-Угорщини, що зробило не добре враження на Франції.

Віден. (ТКБ). Директор „Бургтеатру“ бар. Бергер тяжко занедужав. Вчера в ночі так погіршився стан його здоров'я, що кождодні хвилі можна очікувати катастрофи.

Віден. На день 29. с. м. скликано загальну ради австро-угорського банку. При тій нагоді треба зазначити, що теперішні відносини не дають причини, щоб питання відсоткової стопи розбирають вже на тім за-сіданні.

Атина. (ТКБ). Атина агенція заперечує вість, наче би межі міністром заграничних справ а турецким послом прийшло до виміння поглядів.

Берлін. Альбанські племена обіцяли не ненести дальші напади на міста, если правительство добровільно видасть оружіє і сповінить ждана Альбанців в означенні часі.

Медіолан. „Avant“ доносить, що з початком вересня опуститься Італію новий відділ війска під проводом генерала Карденія і ви-рушить в глубину Тріполісу, на підбите тамошнім населенням і арабських племен.

Берлін. „Berliner Tagblatt“ доносить, що вчерашнє засідання народних зборів в Пекіні було дуже бурливим. Збори домагалися видання в палаті представників правительства. В дипломатичних кругах думають, що Китай находити ся перед поважними політичними подіями.

Токіо. (ТКБ). Вчера зібралася на надзвичайну сесію парламент. На засіданні прибув сам цісар. Предсідник кабінета відчитав реєскрипції цісаря, в яких сея пише: „я вступаю на престіл моїх цісарських предків і буду йти дорогою вказаною мій отцем, послушний минувшині моїх предків.“ Парламент призначив на кошти похорону помершого цісаря 1,500,000 євро. Загальний кошт винесе 2 мільйони євро. Прочу часть покрив цісарський двір.

ОРУЖЕ всіх найновіших систем: дубельтівки, тридульні, штуцери, револьвери, бравнінги, пистолі, фльоберти і т.д. поручав найсвіжіше

Учитель прийме на мешкане 2 учеників з цілим удержанем і наукою. Зголосення: Львів, ул. Хотимська (побіч костела св. Елизавети) ч. 7. II пов. 429(10)

Ученики низших класів знайдуть приміщення і материнську опіку в домі вдови по священику, б. хвиль від академічної гімназії. — Ул. Вулецька ч. 6, партер (бічна Ленартовича). 432(4)

Жа сезон шкільний

поручає одинока українська торговля приладів шкільних і паперових

Союзний Базар

у Львові ул. Руска ч. 20 дім „Дністра“ всі прибори шкільні як найдешевше.

Лиш в Союзном Базарі

дістанете пера, олівці, папір листовий ітп. артикули з маркою: „Рідна Школа“.

З розпродажи товарів з маркою „Рідна Школа“ діє Союзний Базар умовний процент на Українське Товариство педагогічне і на Рідну Школу.

Нехай кождий причинить ся до збільшення доходів „Рідній Школі“ через закупно лиш

в союзном базарі

Львів, ул. Руска ч. 20 дім Дністра.

ЧЕРВОРЯДНИЙ і НАЙДЕШЕВШИЙ МАГАЗИН ТА АРТИСТИЧНО-ЮВІЛЕЙСКА РОБІТНЯ

ВОЛОДИСЛАВ БУШЕК

у ЛЬВОВІ, ул. АКАДЕМІЧНА ч. 26. Поручає всіку біжутерію, брилінти і дорогі каміні та годинники.

Заручинові перстені і слюбні обручки.

ЦІНИ ДУЖЕ НИЗКІ.

Замовлення місцеві і з провінції виконується тривко, артистично в означенні часі і можливо найдешевше.

403(10)

Ао
АМЕРИКИ
КАНАДИ
найліпше перевозить
Лінія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна переправи кораблем 220 корон за дорослі особи разом з поголовям податком, а 120 К за діти понизше 12 літ з погол. подат.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ:

Панонія з Триесту 27. серпня.

Івернія з Триесту 10. вересня.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найскоріші і найвельичайніші пароходи на світі:

Люзітанія, дні 7/9, 28/9, 26/10.

Ма врітанія, 31/8, 21/9, 12/10.

Ол. Барвінський: Значінє українсько-руського народу для Австро-Угорщини (перекл. розвідки в Oesterreichische Rundschau з 1. мая 1912) ціна 20 сотиків. Дістати можна в книгарні H. Товариства ім. Шевченка у Львові.

Вже час

замовляти в

Народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К ваект. franco Львів
Герцоговинські по 110 К " " "

Ге'єляйські по 120 К " " "

Самороднери по 132 К " " "

При замовленнях низше гект. ціна визнається: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленнях низше 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані франко до „Магазину Нар. Торг. Стрий“ приймають до двох місяців на замовленнях.

436(12)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Альойз Йіхер

Львів, Ринок 38,

філія у Городецька ч. 14.

Найдешевший склад фарб, лякерів, артикулів гумових, будівляних, горальняних і до щоденних потреб домашніх

поручає всякі товари добірної якості по найприступніших цінах.

Цінники гаром і оплатно.

427(10)

Цінники гаром і оплатно.

427(10)

Цінники гаром і оплатно.

427